

Cuprins

1. Cel mai bun prieten.....	5
2. Trucuri speciale.....	19
3. Un nou <i>tu</i>	31
4. Explodând de bucurie	43

Adelina ieși afară cu mersul ei
legănat și se așeză pe treapta din
fața casei. Era toamnă. Frunzele abia
se mai țineau de crengile copacilor,
pluteau în adierea vântului și apoi
cădeau pe pământ.

Adelina privea cum se jucau prietenii ei.

Veverița Sandra și sconcsul Sara se țineau de mână și cântau, castorul Robert și oposumul Petru făceau salturi de broască, iar șoricica Maria și veverița siberiană Ciprian alergau în jurul unui copac.

– Toată lumea are pe cineva care să-i fie cel mai bun prieten, în afară de mine, își zise Adelina.

– Hai să ne jucăm cu toții de-a v-ați ascunselea! strigă tatuul Daniel.

– Pot să mă joc și eu? întrebă ea.

– Sigur că da! îi răspunse Daniel.

Purcelușă-spinoasă Adelina era emoționată. Imediat porni cu mersul legănat spre locul de joacă.

– O să număr până la zece, așa că ascundeți-vă repede! îi avertiză tatuul.

Cu toții porniră în direcții diferite. Fiecare animal căuta un loc special în care să se ascundă.

– Unu, doi, trei...

Adelina se pitulă în spatele tufei de trandafiri. Îi plăceau mult florile acestea. Aveau țepi ascuțiți care semănau cu spinii ei.

„Nimeni n-o să mă găsească aici”, se gândi ea, zâmbind.

Chiar atunci, simți o atingere pe umăr.

– Te-am găsit! zise Daniel.

Adelinei nu-i venea să creadă. Niciun prieten nu se apropiase vreodată atât de mult de ea.

